

Arrest

nr. 156 058 van 4 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. STRICKAERT loco advocaat J. OPSOMMER en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Hindu van origine te zijn. U bent geboren in de stad Kabul, waar u steeds in de wijk Taimani woonde. U bent analfabeet en op enkele uitzonderingen na verliet u nooit uw huis. Uw drie broers verlieten meer dan tien jaar geleden Afghanistan naar een onbekende bestemming en ook van uw zus werd na haar huwelijk niets meer vernomen. Tien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw vader vermoord ten gevolge een grondconflict. U verliet Kabul in qaus 1389 (22 november – 21 december 2010) met uw moeder, maar u raakte in Peshawar van haar gescheiden. Terwijl uw moeder naar Londen werd gebracht, kwam u omstreeks 1 april 2011 in België

aan. Gedurende zeven à acht maanden trachtte u zonder succes de oversteek te maken naar het Verenigd Koninkrijk.

Op 10 oktober 2011 verklaarde u zich vluchteling ten overstaan van de Belgische asielinstanties. Op basis van een leeftijdsonderzoek op 12 oktober 2011 verklaarde de Dienst Voogdij u meerderjarig en kende ze u het geboortjaar 1991 toe.

Op 20 december 2012 oordeelde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus verleend kon worden omdat er aan uw verklaarde verblijf in Afghanistan geen geloof kon worden gehecht. In haar arrest van 29 april 2013 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS omdat de erkenning van uw moeder als vluchteling in het Verenigd Koninkrijk in rekening moet worden gebracht bij de beoordeling van uw asielaanvraag.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u drie brieven van het Rode Kruis, twee brieven van uw moeder aan u, drie brieven van u aan uw moeder, een foto van uw moeder, een aanvraagformulier van het Rode Kruis dienst 'tracing', een elektronische aanvraag voor een visum voor het Verenigd Koninkrijk in het kader gezinshereniging, een brief van het BCHV, een bundel met medische stukken over uw moeder, een bundel emailverkeer en zeven enveloppen neer. Daarnaast overhandigde u het asioldossier van uw moeder bestaande uit drie interviews, twee beslissingen van de Britse asielinstantie, een arrest, een verzoekschrift, drie verklaringen, een rapport en een internetartikel.

B. Motivering

In het kader van uw asielaanvraag werd er onderzoek gedaan naar de asielprocedure van uw moeder in het Verenigd Koninkrijk en werd er een tweede gehoor georganiseerd ten einde aan de vraag van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voor een aanvullend onderzoek te voldoen. Op basis van uw verklaringen gedurende beide gehoren op het CGVS en op basis van de stukken inzake de asielprocedures van uw moeder in het Verenigd Koninkrijk dient evenwel te worden geconcludeerd dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerm minst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Allereerst moet er op gewezen worden dat u geen enkel document neerlegt ter staving van uw nationaliteit of verblijf in Afghanistan. Integendeel, u legt geen enkel document neer betreffende uw identiteit, verblijfplaatsen, asielmotieven of reisweg.

Daarnaast slaagt u er niet in essentiële aspecten van uw identiteit en uw levensomstandigheden in Afghanistan aannemelijk voor te stellen. U hangt een beeld op van u als een ongeletterde minderjarige die zo zelden zijn huis in Kabul verliet dat hij een volledig van de wereld afgesneden leven leidde. Naar deze drie elementen (uw gebrek aan scholing, uw jonge leeftijd en een tot uw huis beperkte levenssfeer) verwijst u om uw zeer gebrekkige kennis van het land en de stad waar u zegt te hebben gewoond, te verklaren. Verschillende vaststellingen doen evenwel besluiten dat er aan de voorstelling van uw leven in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht (CGVS 26/10/2012 p.2,3,4,5,7).

Zo kan de door u opgegeven leeftijd niet aanvaard worden. Terwijl u zich tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal zestien jaar oud verklaarde, wees een leeftijdsonderzoek een jaar eerder uit dat u destijds in werkelijkheid al meerderjarig was. Op basis van het medisch onderzoek kende de Dienst Voogdij u 1991 als geboortjaar toe. Dat u zich zo'n vijf jaar jonger voordoet dan u in werkelijkheid bent,

lijkt erop gericht de Belgische asielinstanties in hun beoordeling van uw nood aan bescherming te misleiden (CGVS 26/10/2012 p.2,9).

Voorts dienen ook bij uw gebrek aan scholing vragen te worden gesteld. Hoewel u beweert dat u noch het lezen noch het schrijven machtig bent, zette u op 2 oktober 2011, 21 december 2011 en 13 februari 2012 op zichtbaar vloeiende wijze, identieke en in het Latijns schrift opgestelde handtekeningen neer (CGVS 26/10/2012 p.2,4). Dat een ongeletterde hiertoe in staat zou zijn, valt erg te betwijfelen. Ook weet u niet te verduidelijken hoe het komt dat uw moeder en uw vader u niet leerden lezen en schrijven. Uw moeder kan immers lezen en schrijven in het Punjabi, terwijl uw vader Dari en Engels kan lezen en schrijven, zo zegt u. Op de vraag waarom uw ouders hun lees- en schrijfvaardigheden niet op u overbrachten, stelt u dat uw vader u wel een beetje spreken in het Engels en wiskunde bijbracht (CGVS 26/10/2012 p.4,8). Het is zeer bevreemdend dat u in Afghanistan zou hebben gewoond, een land met twee nationale talen (waarvan u er overigens slechts één een beetje kan spreken: u zegt dat u het Dari kan verstaan maar "praten is moeilijk" - CGVS p.3), en u ook in uw moedertaal Punjabi het lezen en schrijven niet machtig bent, terwijl de enige taal die u onderwezen werd het Engels was. Geconfronteerd met deze bevinding zegt u dat uw vader het Engels een belangrijke taal vond die u overal van pas zou komen (CGVS 26/10/2012 p.7,8). Dat u wel het Engels machtig bent maar geen van de Afghaanse talen kan spreken, is op zich reeds een belangrijke vaststelling. Deze uitspraak strookt bovendien niet met de bekommernis van uw vader dat u net zoals uw broers Afghanistan zou verlaten en naar Europa zou trekken. Aangezien uw vader u in Kabul wenste te houden, is het zeer eigenaardig dat hij u geen talen bijbracht die u in Kabul van nut zouden zijn. Indien uw vader voor u een toekomst zag in Afghanistan kan minstens verwacht worden dat hij u zo goed mogelijk op die toekomst in Afghanistan trachtte voor te bereiden (CGVS 26/10/2012 p.8). Bovenstaande opmerkingen maken duidelijk dat uw verklaringen over uw gebrek aan onderwijs, waaraan u uw povere kennis van Afghanistan wijt, niet kunnen overtuigen.

Dat uw leven in Afghanistan zich zo goed als tot de muren van huis beperkte wijt u aan uw eigen angst en omdat uw vader het u niet toestond. Uw eigen angst voor het leven in Kabul dat zich buiten uw huis afspeelde, zou gevoed zijn door twee incidenten. Toen u zo'n vier of vijf jaar oud was werd u in uw voet geraakt toen u buiten aan het spelen was, zo zegt u. De omstandigheden van het incident zijn u evenwel niet bekend. U weet niet wie er vuurde en of u geraakt werd door een kogel dan wel een raket. Dit is weinig aannemelijk. Een andere keer, toen u zes à zeven jaar oud was, werd u geslagen door moslims (CGVS 26/10/2012 p.5). Dat deze twee voorvallen u er minstens twaalf jaar later nog steeds toe aanzetten een zeer beperkt leven binnenskamers te leiden, is opmerkelijk. Uw vader, die voor u een toekomst in Kabul zag, trachtte niet u over uw angst heen te helpen, zo blijkt: hij verbood u integendeel het huis te verlaten. Hoe hij u, een negentienjarige, een toekomst in Kabul wou laten uitbouwen zonder het huis te verlaten, valt moeilijk te begrijpen (CGVS 26/10/2012 p.5,8). Als u gewezen wordt op de levensomstandigheden van andere Hindoes en Sikhs in Kabul die wel in staat zijn hun huizen te verlaten, wijst u op een verschil. Jullie woonden als enige Hindoe familie in jullie regio, terwijl er Hindoes en Sikhs zijn in Kabul die in een regio wonen waar ze in de meerderheid zijn. De vraag waarom jullie niet verhuisden naar de wijken van de Hindoes en de Sikhs in Kabul legt u naast zich neer met de opmerking dat dat de zaken van uw ouders zijn. Als er aangedrongen wordt moet u bekennen dat u het niet weet en bovendien blijkt dat u er geen idee van heeft hoe ver de wijken met Hindoes en Sikhs van uw wijk gelegen zijn. Als de concentratie van Hindoes en Sikhs, zoals u beweert, inderdaad een wezenlijk verschil uitmaakte voor uw bewegingsvrijheid, dan mag u, een negentienjarige op het moment dat u Afghanistan verliet, wel degelijk een goed idee hebben waarom uw familie in een wijk bleef wonen die u tot een leven op enkele vierkante meters veroordeelde (CGVS 26/10/2012 p.8,9).

Tenslotte mag het ook verbazen dat u geen weet heeft van de verblijfplaats van uw zus. Het enige dat u kan aangeven is dat ze na haar huwelijk het ouderlijk huis verliet. Waar ze na haar huwelijk woonde of zelfs maar of ze binnen of buiten de landsgrenzen van Afghanistan woonde na haar huwelijk, kan u niet zeggen. Het is allerm minst geloofwaardig dat uw zus zomaar verdwenen zou zijn, zonder dat u enige indicatie zou hebben van haar verblijfplaatsen na haar huwelijk (CGVS 26/10/2012 p.3).

Dat u in het geheel geen geloofwaardige persoonlijke levensomstandigheden in Afghanistan kan beschrijven, doet sterk vermoeden dat uw leven zich niet in Afghanistan afspeelde.

Daarnaast blijkt u essentiële kennis van Afghanistan te missen om uw verblijf in dit land aannemelijk te maken. Hoewel u er in slaagt zich verstaanbaar te maken in het Dari en twee korte, eenvoudige vragen te beantwoorden, geeft u zelf aan dat uw kennis van het Dari zeer beperkt is. Door ontmoetingen van Afghanen in België beseftte u dat u geen gesprek kan aangaan in het Dari, zo zegt u (CGVS 26/10/2012 p.3,7). Dat u geen van de Afghaanse talen op afdoende wijze kan spreken, roept ernstige vraagtekens op bij uw bewering in dit land gewoond te hebben. Ook uw kennis van de Afghaanse kalender schiet tekort. Als u gevraagd wordt de namen van de drie hete maanden te geven, vermeldt u de maanden 'aqrab' en 'sambula'. De naam van de derde maand moet u schuldig blijven (CGVS 26/10/2012 p.5). Daar de maand aqrab loopt van 23 oktober tot 21 november komt deze maand niet in aanmerking voor

een hete maand. Even later zegt u over dezelfde maand aqrab dat u niet weet of ze het begin of einde van de winter vormt (CGVS 26/10/2012 p.6).

Van de etnische groep der Hazara's heeft u reeds gehoord, zo zegt u. U weet evenwel niets over deze bevolkingsgroep te vertellen. Gevraagd of u nog van andere Afghaanse bevolkingsgroepen zoals Hazara's hoorde, kan u slechts Hindoes, Sikhs, Moslims en Hazara's vernoemen (CGVS 26/10/2012 p.5,6). Dat u zodoende de twee grootste Afghaanse bevolkingsgroepen onvermeld laat (m.n. de Pashtouns en de Tajieken), is bijzonder merkwaardig. Dat u in Kabul over een televisietoestel beschikte en ernaar keek, zoals u zegt, kan niet uit uw povere kennis van de Afghaanse etnische groepen afgeleid worden (CGVS 26/10/2012 p.3,4).

Verder verbaast u doordat u alleen Karzai als bekende Afghaan kan noemen. Dat u steeds in Afghanistan zou hebben gewoond kan na de vaststelling dat uw kennis van uw landgenoten reeds na de naam van de president volledig uitgeput is, niet volgehouden worden (CGVS 26/10/2012 p.5).

Het is ook verwonderlijk dat u geen idee heeft wat een moedjaheddinpartij is. De recente Afghaanse geschiedenis werd nochtans sterk bepaald door de moedjaheddinpartijen waaronder ook uw geloofsgenoten te lijden hadden. Dat u met dit begrip niet vertrouwd bent, schaaft andermaal het geloof in uw verblijf in Afghanistan (CGVS 26/10/2012 p.9).

Gevraagd naar namen van Afghaanse provincies legt u, aangezien het begrip provincie u niet bekend is, uw kennis van Afghaanse plaatsen op tafel. Naast de stad en wijk waar u zou gewoond hebben, kan u evenwel slechts vijf plaatsen noemen (CGVS 26/10/2012 p.9). Nadat in de naam "hoet" die u aanreikte geen plaatsnaam kon worden herkend, stemt u in met het door de tolk voorgestelde Khost (CGVS 26/10/2012 p.9).

Het beantwoorden van de open vraag of u nog bijkomende informatie kan verschaffen over het land waar u steeds zou gewoond hebben, blijkt een onmogelijke opgave voor u (CGVS 26/10/2012 p.7). Als u inderdaad steeds in familiekring en beschikkend over een televisietoestel in de Afghaanse hoofdstad zou hebben gewoond, zou u hier en daar informatie moeten gehoord hebben die u kan meedelen om uw bewering dat u in Afghanistan woonachtig was aannemelijk te maken.

De hierboven aangekaarte bevindingen aangaande uw kennis van Afghanistan en uw kennis van de Afghaanse talen en kalender is dermate essentieel dat er vastgesteld moet worden dat uw bewering in Afghanistan gewoond te hebben weinig geloofwaardig is.

Ook uw kennis van Kabul en de Hindoe en Sikh gemeenschap die daar gevestigd is, vertoont ernstige lacunes. Waar de winkel van uw vader in Kabul gelegen was, weet u bijvoorbeeld niet (CGVS 26/10/2012 p.5). Gevraagd naar wijken in Kabul weet u er, op de wijk waar u gewoond zou hebben na, nog slechts één te noemen (CGVS 26/10/2012 p.5).

U weet de namen van vier Afghaanse televisiezenders op te sommen. Het is echter merkwaardig dat u enerzijds wel de namen van vier zenders kent maar anderzijds geen enkel televisieprogramma dat op deze zenders werd uitgezonden. U beweert dat u enkel naar films keek (CGVS 26/10/2012 p.4). Het logo van de televisiezender Tolo, waarnaar u keek, kan u evenwel niet beschrijven of tekenen. Wel weet u te zeggen dat het logo blauw is. Zoals blijkt uit de informatie die toegevoegd is aan het administratieve dossier bevat het logo van Tolo zowat elke kleur, op blauw na (CGVS 26/10/2012 p.7).

Op de vraag of u zich natuurrampen herinnert in Kabul vermeldt u een aardbeving. Deze aardbeving zou gebeurd zijn toen u een kind was. Hoe oud u toen was, herinnert u zich niet meer (CGVS 26/10/2012 p.8). De aardbevingen in april en september 2010 in Kabul, toen u zo'n negentien jaar oud was, zijn u blijkbaar ontgaan.

Het biljet van 5000 Afghani dat tot 2002-2003 in gebruik was kent u de waarde van 500 Afghani toe en u meent dat het biljet de jaren voor uw vertrek in gebruik was in Afghanistan (CGVS 26/10/2012 p.6).

Uw kennis van de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul vertoont eveneens cruciale gebreken. Zo heeft u er geen idee van waar de twee Hindoe tempels in Kabul gelegen zijn (CGVS 26/10/2012 p.5). Ook zijn de leiders van de Hindoe en Sikh gemeenschap in Kabul u onbekend. Of er een school voor Hindoes en Sikhs in Kabul gevestigd is, weet u evenmin (CGVS 26/10/2012 p.7). Waar de andere Hindoe en Sikh gemeenschappen in Afghanistan gelegen zijn, kan u al evenmin zeggen (CGVS 26/10/2012 p.7). Bovenstaande lacunes in de kennis van uw stad en de gemeenschap waartoe u zegt te hebben behoord, zijn dermate essentieel dat ze het geloof in uw verblijf in Kabul verder ondermijnen.

Tenslotte kan ook de informatie die u met betrekking tot uw reisweg weet te geven allerminst overtuigen. Zo beweert u dat u nooit een paspoort in handen heeft gehad op uw reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerminst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals u beweert. Zelfs de nationaliteit waaronder u reisde, is u onbekend. Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de wijze waarop u reisde, ondergraaft het geloof in de reisdocumenten waarover u beschikt (CGVS 26/10/2012 p.4).

Bovendien kan er aan uw asielmotieven, zoals u ze voorstelt, geen geloof worden gehecht. In Afghanistan vreest u gedood te worden door de moordenaars van uw vader. U weet echter niet wie uw

vader doodde. U kan slechts zeggen dat het de mensen waren die het land van uw vader in Kabul confisqueerden. Waar het geconfisqueerde land van uw vader precies gelegen was of waarvoor het land gebruikt werd, kan u echter niet vertellen. Of uw vader, vlak voor uw vertrek, aan het begin of het einde van de winter gedood werd, weet u evenmin (CGVS 26/10/2012 p.6). Dit alles roept wederom zeer ernstige vraagtekens op bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten einde het asiëldossier van uw moeder in het Verenigd Koninkrijk te bekomen werd er tot driemaal toe door het CGVS contact opgenomen met het United Kingdom Border Agency (UKBA). Het UKBA wenste niet op het verzoek van het CGVS in te gaan omdat het CGVS niet over de vingerafdrukken van uw moeder beschikte. Zonder een overeenkomst op basis van vingerafdrukken is er geen positieve identificatie mogelijk en kon het asiëldossier niet overgemaakt worden, zo argumenteerde het UKBA. Dankzij de stukken die u neerlegde, is het evenwel mogelijk om een volledig inzicht te krijgen in de asiëlprocedures van uw moeder in het Verenigd Koninkrijk.

Het eerste asiëlverzoek van uw moeder van 10 december 2010 werd door het UKBA afgewezen op 31 december 2010. In haar beslissing argumenteerde het UKBA dat er geen geloof kon gehecht worden aan uw moeder haar Afghaanse nationaliteit en het verklaarde overlijden van haar echtgenoot. Haar Afghaanse nationaliteit werd in twijfel getrokken omdat ze de Afghaanse munteenheid als roepies, paisa en loat noemde, haar geografische kennis zeer beperkt was en ze haar interviews in het Punjabi aflegde. Deze beslissing werd in beroep bevestigd op 21 maart 2011.

Op 8 juni 2012 diende uw moeder een tweede asiëlaanvraag in. Uit het begeleidend verzoekschrift kunnen volgende nieuwe elementen gehaald worden: drie brieven van u, een brief van het Rode Kruis waarin gemeld wordt dat u in België werd teruggevonden, het paspoort en een brief van A.S.K. waarin hij zich de neef van uw moeder verklaart en stelt dat uw moeder van Afghanistan afkomstig is, een brief van een Afghaanse gurdwara in het Verenigd Koninkrijk waarin gesteld wordt dat uw moeder de gurdwara bezocht en er een familielid aantrof, een internetartikel over het gebruik van Pakistaanse roepies in het oosten van Afghanistan en een internetartikel over de Afghaanse munteenheid waarin onder meer verduidelijkt wordt dat het Afghani ook roepies genoemd wordt.

Het interview in het kader van haar tweede asiëlaanvraag legde uw moeder in het Dari af. Tijdens dat interview werd er voornamelijk gepolst naar haar gezinssituatie. Op 21 december 2012 nam het UKBA een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

In haar schrijven argumenteert het BCHV dat de erkenning van uw moeder als vluchteling met Afghaanse nationaliteit voldoende moet zijn om uw Afghaanse nationaliteit te bevestigen. Het BCHV wijst verder op de gelijklopende verklaringen van uw moeder over uw levensomstandigheden in Afghanistan en op de stukken die uw moeder neerlegde om haar Afghaanse nationaliteit vast te stellen, met name de verklaring van de heer K. en van de gurdwara. Steunend op het principe van gezinseenheid wenst het BCHV dat u eveneens de vluchtelingenstatus wordt verleend.

Hoewel uit de stukken inderdaad blijkt dat het UKBA uw moeder onder haar verklaarde Afghaanse nationaliteit als vluchteling erkende, zijn de gronden waarop het UKBA steunde om uw moeder als vluchteling te erkennen onbekend. De elementen die uw moeder in haar tweede asiëlaanvraag opwerpt kunnen alleszins onvoldoende de hierboven aangekaarte pertinente vaststellingen over uw verblijf in Afghanistan weerleggen. De brieven van A.S.K. en van de gurdwara kunnen geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. De brief van het Rode Kruis en uw brieven missen bewijskracht om het verklaarde verblijf van uw moeder in Afghanistan te kunnen ondersteunen. Het internetartikel en het rapport werden aangevoerd om de uitspraak van uw moeder dat er in Afghanistan roepies in omloop zijn te kaderen. Ze bieden evenwel geen verklaring voor haar uitspraak dat er ook met paisa betaald werd. Zoals blijkt uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, is het niet in Afghanistan maar in India dat 1 roepie 100 paisa waard is (in Afghanistan daarentegen maakt 100 pul 1 Afghani of 1 roepie uit). Tegen de vaststellingen over de beperkte geografische kennis van uw moeder werd er in haar tweede asiëlaanvraag niets ingebracht.

Gezien bovenstaande bevindingen moet er besloten worden dat er uit het asiëldossier van uw moeder geen relevante elementen kunnen gehaald worden die een nieuw licht kunnen werpen op uw tekortschietende verklaringen over uw verblijf in Afghanistan. Dat u ooit in Afghanistan heeft gewoond kan dan ook op geen enkele manier aangenomen worden. Dit betekent dan ook dat u nog steeds geen enkel zicht biedt op uw ware achtergrond, herkomst en profiel. Een nood aan bescherming maakt u aldus niet aannemelijk.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS d.d. 23 januari 2015 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiëlverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asiëlaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven

dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Desalniettemin bleef u vasthouden aan uw initiële verklaringen (CGVS 23/1/2015 p.2-3).

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielzoeker samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaatvluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen uw identiteit of asielmotieven niet ondersteunen. De documenten van het Rode Kruis en de foto van uw moeder betreffen immers slechts uw en uw moeders aanvraag bij de Tracingdienst van het Rode Kruis en het resultaat van hun zoekwerk. Daarnaast legt u ook vijf

brieven van u en van uw moeder neer. Deze brieven kunnen niet als objectieve bewijsstukken aanvaard worden. De medische stukken over uw moeder, het emailverkeer en uw visumaanvraag voor het Verenigd Koninkrijk kunnen uw asielerzoek niet inhoudelijk ondersteunen. De neergelegde stukken uit het asielerossier van uw moeder kunnen, zoals hierboven aangehaald, het gebrek aan geloof in uw verklaarde verblijf in Afghanistan niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, "het motiveringsbeginsel alsook de motiveringsplicht zoals vastgelegd in de Wet van 29 juli 1991 inzake de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen" en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Het valt verzoeker op dat verweerder in de bestreden beslissing zijn analyse in verband met de ongeloofwaardigheid van verzoekers recent verblijf in Afghanistan volledig herneemt uit zijn eerdere beslissing van 20 december 2012. Verzoeker stelt "Dat verwerende partij na de vernietiging van haar beslissing dd. 20 december 2012 evenwel de mogelijkheid had, meer zelfs de plicht had, om het asielerossier van verzoekers moeder grondig te bestuderen." Verzoeker verwijst naar een aantal verklaringen van zichzelf en van zijn moeder en stelt dat deze gelijklopend zijn. Deze verklaringen bevatten volgens hem essentiële informatie voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, waarmee totaal geen rekening werd gehouden. Enkel de brief van A.S.K., de brief van de gurdwara, het rapport en het internetartikel werden verder onderzocht, doch ook het interview en de verklaring van 3 maart 2011 van zijn moeder werden niet onderzocht, aldus verzoeker. "Dat dit in casu niet is gebeurd, is schrijnend te moeten vaststellen te meer nu in de bestreden beslissing te lezen staat dat 'het BCHV wijst op de gelijklopende verklaringen van uw moeder over uw levensomstandigheden in Afghanistan' [...] Dat er in casu dan ook geen sprake kan zijn van een volledig en afdoend onderzoek, des te meer aangezien Uw Raad in uw arrest van 29 april 2013 uitdrukkelijk heeft gesteld dat er bij het onderzoek naar verzoekers asielaanvraag rekening dient te worden gehouden met de asielaanvraag ingediend door zijn moeder in het Verenigd Koninkrijk!"

Betreffende de brief van A.S.K. en van de gurdwara stelt verweerder dat ze geen objectieve bewijswaarde hebben, doch verzoeker meent dat ze zonder bewijskracht werden verklaard zonder enig onderzoek, terwijl dit op een redelijk eenvoudige manier kon door contact op te nemen met UKBA. Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat "de gronden waarop het UKBA steunde om zijn moeder als vluchteling te erkennen, onbekend zijn", wijst verzoeker erop dat deze gronden van belang zijn voor zijn asielaanvraag aangezien in het door hem voorgelegde asielerossier van zijn moeder komt vast te staan dat zijn moeder door het UKBA als vluchteling werd erkend met Afghaanse nationaliteit. Deze gronden konden volgens hem eenvoudig weg achterhaald worden door het UKBA te contacteren, "doch heeft verwerende partij hiervoor nooit de moeite gedaan".

"Uit bovenstaande vergelijking van de verklaringen van verzoeker en diens moeder blijkt dat er wel degelijk geloof dient te worden gehecht aan verzoeker zijn verklaringen omtrent zijn verblijf in Afghanistan gedurende de laatste jaren voor zijn vertrek. [...] Dat verwerende partij een deel van de aangebrachte feiten uit het asielerossier van verzoekers moeder ten onrechte buiten beschouwing laat, bekrachtigt alleen maar het betoog van verzoeker dat verwerende partij niet de nodige tijd, aandacht en zorgvuldigheid heeft besteed aan zijn asielaanvraag."

Dat verweerder reeds veel dossiers heeft gezien waarbij een Afghaanse Hindu-familie Afghanistan effectief heeft verlaten, staat er volgens verzoeker niet aan in de weg dat er nog steeds een kleine Hindu-gemeenschap in Afghanistan en in Kabul aanwezig is. UNHCR waarschuwt volgens hem in het CREDO-rapport van mei 2013 voor het gevaar waarbij onderzoekers zoals het CGVS gaan generaliseren/categoriseren in de plaats van een individueel en objectief onderzoek te voeren naar de asielaanvraag in kwestie. Bovendien meent verzoeker dat zijn verhaal wordt ondersteund door

algemene informatie waarin wordt bevestigd dat Hundi-kinderen uit Kabul thuis worden gehouden en niet naar school worden gestuurd omwille van de gewelddaden waarvan zij het slachtoffer worden. Verzoeker meent dat minstens het voordeel van de twijfel moeten worden toegepast.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat nergens in de bestreden beslissing wordt ingegaan op zijn risicoprofiel als Hindu in Afghanistan, hoewel de asielpcedure tot doel heeft het risico op vervolging te onderzoeken ten opzichte van het land van nationaliteit. Hij stelt dat zijn Afghaanse nationaliteit niet langer in twijfel kan worden getrokken, aangezien zijn moeder onder haar Afghaanse nationaliteit als vluchteling werd erkend. Ook de afstammingsband tussen hem en zijn moeder werd nooit in twijfel getrokken. Het gebrek aan kennis over Afghanistan in zijn hoofd verandert volgens hem niets aan de vaststelling dat hij vervolging riskeert ingeval van terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker verwijst naar informatie waaruit volgens hem blijkt dat de Hindu-minderheden in Afghanistan een risico lopen op vervolging. Dit wordt bevestigd in het UNHCR-rapport van 6 augustus 2013. Tevens verwijst verzoeker naar het arrest *Singh v. België* van het Europees Hof voor de rechten van de mens (hierna: EHRM) en stelt hij dat het aan verweerder is om zijn suggestie dat verzoeker in een ander land dan Afghanistan zou hebben verbleven de afgelopen jaren, te onderzoeken en te bewijzen. Verzoeker wijst erop dat verweerder evenmin contact opnam met UNHCR teneinde na te gaan of verzoeker effectief over een verblijfsalternatief beschikt in een ander land.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift vier artikelen (stukken 2 en 9-11), vijf (uittreksels uit) rapporten (stukken 3-7) en een uittreksel uit een arrest van het EHRM (stuk 8).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat er in de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening is gehouden met de informatie zoals die blijkt uit het door hem bijgebrachte asioldossier van zijn moeder. Zo wijst hij op een aantal verklaringen van zijn moeder die volgens hem gelijklopend zijn met zijn eigen verklaringen en op een aantal stukken die volgens hem belangrijk zijn bij de beoordeling van zijn asielaanvraag. Tevens stelt hij dat niet langer kan worden getwijfeld aan zijn Afghaanse nationaliteit, aangezien zijn moeder als vluchteling met de Afghaanse nationaliteit werd erkend en er niet getwijfeld wordt aan hun verwantschap.

Vooreerst dient er evenwel op gewezen dat ieder dossier individueel wordt beoordeeld. Hoewel het asioldossier van verzoekers moeder in het Verenigd Koninkrijk in rekening dient te worden gebracht, zoals ook blijkt uit 's Raads arrest nummert 102 016 van 29 april 2013, dient verzoekers asielaanvraag op zijn eigen merites te worden beoordeeld. Daarenboven kan uit de informatie uit zijn moeders asioldossier, zoals het door verzoeker werd voorgelegd, niet worden afgeleid op welke gronden zijn moeder als vluchteling met de Afghaanse nationaliteit werd erkend. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Documenten Deel III') blijkt dat verweerder wel degelijk contact heeft opgenomen met het UKBA, doch dat geen informatie kon worden bekomen zonder vingerafdrukken. Aldus kan verzoeker niet volhouden dat verweerder onderzoek met betrekking tot het asioldossier van zijn moeder onvoldoende was. Dit klemmt des te meer daar uit de briefwisseling tussen hem en zijn moeder duidelijk blijkt dat verzoeker contact heeft met zijn moeder, zodat hij zelf uitstekend geplaatst is om te informeren naar de motieven die ertoe geleid hebben dat zijn moeder als vluchteling met de Afghaanse nationaliteit werd erkend. Ten aanzien van het verwijt dat niet alle elementen uit het asioldossier van zijn moeder in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden

opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Wat het beoordelen van de authenticiteit en bewijskracht van neergelegde stukken betreft wijst de Raad erop dat dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. De Raad treedt de commissaris-generaal overigens bij waar deze stelt dat beide brieven geen objectieve bewijswaarde hebben aangezien zij niet afkomstig zijn van een officiële bron. Waar verzoeker stelt dat aan de brief van A.S.K. en van de gurdwara objectieve bewijswaarde wordt ontzegd zonder enig onderzoek, geeft verzoeker zelf overigens geen enkel concreet element waaruit zou kunnen blijken dat deze brieven wél objectieve bewijswaarde hebben.

Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

In de bestreden beslissing wordt er terecht vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt zijn recente verblijf in Kabul, Afghanistan in de jaren voor zijn vertrek aannemelijk te maken, zodat evenmin geloof gehecht kan worden aan de aangevoerde asielmotieven die er zich zouden hebben afgespeeld. Dat verzoeker en zijn moeder een aantal gelijklopende verklaringen hebben afgelegd, doet aan het voorgaande geen afbreuk, vermits deze geen betrekking hebben op de motieven die ertoe nopen geen geloof te hechten aan verzoekers beweerde recente afkomst. Nogmaals dient erop gewezen dat uit het door verzoeker bijgebrachte asioldossier van zijn moeder niet valt af te leiden op basis waarvan zij als Afghaanse vluchteling werd erkend. Ook weze herhaald dat ieder dossier op individuele basis wordt beoordeeld. Voor het overige komt verzoeker niet verder dan de – onterechte (zie *supra*) – bewering dat het asioldossier van zijn moeder niet voldoende onderzocht werd of dat verweerder teveel generaliseert/categoriseert in de plaats van een individueel en objectief onderzoek te voeren. Deze beweringen blijken geenszins terecht na lezing van de bestreden beslissing. Waar verzoeker verwijst naar zijn risicoprofiel als Hindu in Afghanistan, dient erop gewezen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn (recente) afkomst uit Afghanistan. Bovendien en indien al aangenomen zou worden dat hij wel afkomstig is uit Afghanistan, brengt verzoeker geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat hij heden problemen zou kennen ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst louter omwille van het feit dat hij Hindu is. Verweerder wijst er in zijn nota met opmerkingen tevens terecht op dat verzoeker niet dienstig kan verwijzen naar het arrest *Singh* van het EHRM (verzoekschrift, stukken 8-10), aangezien verzoeker geen documenten voorlegt die zijn eigen identiteit of nationaliteit aantonen. Voornoemd arrest wijst er immers enkel op dat de nationale asielinstanties, wanneer er twijfels bestaan omtrent de voorgehouden nationaliteit en verblijfplaatsen van een asielzoeker en deze asielzoeker vervolgens documenten aanbrengt die deze twijfels zouden kunnen wegnemen, de plicht hebben deze documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico blootgesteld te worden aan een in artikel 3 EVRM verboden handeling voor betrokkenen in hun land van herkomst. *In casu* legde verzoeker geen documenten neer die zijn identiteit of verblijf in Afghanistan zouden kunnen staven.

Voorts verwijst verzoeker nog naar een aantal rapporten en artikelen (verzoekschrift, stukken 2-7 en 11), die evenwel slechts algemene informatie bevatten die geen betrekking heeft op zijn persoon. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging evenwel *in concreto* aannemelijk te maken.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst en algemene rapporten niet volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn recente afkomst uit zijn beweerde regio van afkomst niet aannemelijk kon maken gelet op zijn beperkte kennis. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers (recente) verblijfplaatsen en leefsituatie de laatste jaren en bijgevolg ook van zijn huidige nationaliteit is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER